

"Nogen er bare lidt langsomme startere"

Johan er en meget glad dreng i 2. Klasse, men da han gik i 1. Klasse, havde vi på ingen måde forventet, at det ville blive sådan.

I starten af 1. Klasse var vi nok af den opfattelse at, han bare ikke lige havde brudt "læsekoden", eller også sagde bogstaver ham bare ikke noget. I begyndelsen af skoleåret mente lærerne på skolen også, at han nok skulle komme efter det med bogstaverne "nogen er bare lidt langsomme startere" sagde man.

Men Johan var ikke glad som han plejer at være, han blev faktisk mere og mere vred og virkede noget indebrændt. Det var også svært at hjælpe ham. Skolen meldte ud, at børnene skulle læse 10 sider om dagen, og vi sad med en dreng der skulle læse: "en ko" og "en so".

Vi opfandt koder for alle bogstaver - lige lidt hjalp det

Vi startede med at stave os igennem e n siger en, k o siger ko. Tre minutter senere var vi nået til linie to, og jeg forventede, at man umiddelbart efter at have stavet sig igennem en, nok kunne se, at det var det samme der stod lige neden under, men det kunne Johan ikke. Dagen efter var vi måske tilbage og skulle starte med alfabetet forfra og jeg måtte opfinde koder for alle bogstaver, men lige lidt hjalp det.

Den ene dag tænkte jeg at, "nu begynder det at gå fremad" og dagen efter var vi tilbage til opstart igen. Der var mange andre ting som jeg syntes Johans burde kunne, klokken var vi slet ikke startet på, selv ugedagene var vi langt fra at tænke på. Og da vi nåede til foråret og den næste skole-hjem samtale, blev vi ikke overraskede, da Johans lærere mente, at han ikke ville være i stand til at fortsætte i 2. Klasse efter ferien.

Vi var bare helt sikre på, at Johan ikke var umoden og heller ikke dum. Vi syntes, der var så mange ting Johan var rigtig god til, og han var tit langt foran i nogle tanke sammenhænge, så vi var egentlig lidt uforstående overfor det, at de bogstaver var så svære at se. Jeg tog Johan til øjenlæge som sagde at Johan så meget fint, så det var heller ikke problemet.

Åbent hus arrangement hos Moniek fra Dysleksi-i-Fokus

Historien om Johan

Skrevet af Moniek Geven

Onsdag, 17. marts 2010 22:07

Johans lærer, der havde været sygemeldt og var holdt som lærer på skolen, sendte så en mail med et åbent hus arrangement hos Moniek fra Dysleksi-i-Fokus. Jeg ringede efter en uges tænketid til Moniek og fik lavet en aftale om, at vi kom ud til hende, og hun kunne se Johan og tale med ham.

Vi var hos Moniek en god times tid, og hun talte med Johan om løst og fast og lavede nogle enkelte øvelser med ham. Efterfølgende sagde hun, at Johan nok ikke var stærkt dyslektisk, men hun var sikker på, at hun kunne hjælpe ham. Vi tog lige en lille tænkepause igen, og besluttede så at bestille tid hos Moniek.

På tre dage var Johan forandret

De 3 dage Johan var hos Moniek har vendt op og ned på Johans skoleliv. Jeg var med Johan om fredagen, hvor Moniek fortalte om tankerne bag Davis, om hvordan de som dyslektikere ser bogstaverne anderledes end vi gør, og om hvordan de kan hjælpes til at se bogstaver og lære dem at kende.

På tre dage var Johan forandret, han var glad og havde fået tro på, at han nok skal lære at læse, det kommer bare på en anden måde og han skal gøre tingene på anden måde end de andre. Ca. 3 uger efter, at Johan var hos Moniek, meddelte skolen, at de ikke længere havde nogle betænkeligheder ved at lade Johan fortsætte i 2. Klasse efter ferien.

Johan går nu i 2. Klasse og læser dårligere end de andre, men han læser og kan for det meste genkende alle bogstaverne. Når han mister sit fokus ved han selv, hvordan han genvinder det, og så ser han bogstaverne igen.

Jeg har efterfølgende været hos Moniek nogle aftener, og jeg bliver stadig glad over at få et indblik i den verden Johan ser: Der er så mange ting, hvor jeg genkender de problemer, Moniek fortæller om fra vores egen hverdag. Hvor mange af de frustrationer vi har haft, pludselig kommer ind i en sammenhæng, hvor jeg nu forstår, hvorfor Johan siger og gør som han gør.

Det er ok, at man skal læse, og Johan har opdaget, at en historie kan være spændende

Historien om Johan

Skrevet af Moniek Geven

Onsdag, 17. marts 2010 22:07

Det har været et fantastisk år for Johan og os. Fra at lektier betød, at Johan græd og var vred, er vi nået til, at det er ok at man skal læse, og han har opdaget at en historie kan være spændende, at man er nødt til at læse den næste side for at høre, hvad der sker.

Jeg kan kun anbefale Moniek og Davis counseling, jeg er taknemlig over hvor langt han er nået på ½ år. I juni kunne Johan næsten ikke kende mere end ca. 11 bogstaver og i aften har han læst ordet "dyrepasser".